

Aleksander
Peršolja

KRIŽIŠČE Ne bo te prepoznala pot,
preveč si se igral nasprotja.
Lahko bo le tista pot,
namenjena duhu, ovinkarila srečo,

Čemu takrat stopiti navzdol?

Bližina prihaja
in prihaja.

Tvoja pot je odprta.

**DRUGO
VPRAŠANJE** Griči,
sami griči,
lepi griči.
Samo dom.

Odhajaš molče kot znanec,
razmišljaš molče kot tujec.
V brst premikaš misli,
v sanje kopaš rov.

Boš tam v srčici,
 boš tam v jutru,
 boš tam v rosi.
 Boš tam sam in v okovih,
 ki so sreča in dom.

OBSEDENOST Zavoj izdihne ob svojem zavoju.
 Neumnost kot tista iz porekla,
 ko je rekla neumnost.
 In se ob vsakdanji zarji
 sporeka z nečim.

Bratec, bila sva v temnici.

Baraba, saj sva tu.
 Tudi neusmiljena in včasih majhna.
 Lahko sva tudi kužka.
 Toda dobrikanje je staro.
 Pravijo, da sloni streha na strehi.
 Škoda, ko se da umakniti kamen
 pod kisle zobe in pod nesmiselna zijala.

Končno se ničesar ne zgodi,
 nikomur guba ne usahne,
 lisasta podoba kramplja svoj metež,
 in ostajava pod slapom.

Nekje si izmisliš nasprotje,
 le da je ledeno in skoraj nično.

Ker naju ni.

DOMAČIJA Skorja je himen razmišljanja
 o lepih trenutkih,
 ki naenkrat postanejo zemlja,
 vsa razpisana in košata in . . .
 naenkrat ti prah oblikuje obliko.

Lahko pa se zgodi neumnost
 o ustoličenju uroka

poslanega iz nikjer,
ker je misel o sebi neskončna.

Ostane hribček mežikajočih norčkov
in tistih nesrečnikov v sebi.

MAJHEN DVOM Vsedlice so kakor komar,
vsedejo se v čisto
kristalni prostor.

Tu so čudne stvari.
So čudne stvari,
ki se začnejo:
zaoblili bomo kaščo,
zaoblili bomo streho,
zaoblili bomo dimnik,
zaoblili bomo —
nekje nad dimnikom.

To je strahota!
To je strastnost!
To je vulkan!

Bogsigavedi kje vse išče vsedlica.
Morebiti so majčkene,
čisto majčkene pore.
Samo za prijatelje
in za čas.

STRAH Plazi neskončna noč,
kot črka pritisnjena
in hlapeči možgani
in mrak skozi mrak.

Vesoljni obup,
vesoljna modrost,
vesoljna mlačnost.
Nikjer ni obupa.

Kot strel iz votlin
bo mir premrežil mir
in sonce naj bo sonce.

Bedasti nesmisli
skozi usta nesmislov
je noč.

BUDNICA Lahko noč,
bratci moji.
Tu smo
zelo tu.

Ko se zbudite,
bom pri vas.
Uganjal vse norčije
za nazaj.

Nikjer pa ne sme biti noč.
Tisto noč vsi poznamo
in mora biti dan.

Mogoče jutrišnji dan.